

проси той се зачуди и веднага му дойде на ум за мечата кожа, която тяхната слугина бе простряла на стобора, за да изтърси праха.

Той започна да се смее.

Гошко сжщо се смееше — доволен, че не е срещнал истинска мечка.

Ярослав Снежин

Тиквено фенерче

Дигнал тиквено фенерче,
Ваню радостно крещи:
„Вижте, месец грее вече,
Трепкат бляскави звезди!“

Рунтав Черню се затече,
Към фенеря заскимте.
— Черню, мирен! Стой далече!
Виждаш: тук игра не ще!

На шега туй Черню взе го —
Лудо скача и се вре;
Ваню спжна се о него
И сред двора се простре.

В миг угаснаха звездите,
Месеца потжна в мрак.
Ваню плаче, трий очите,
Черню се почесва с крак.

Ран-Босилек

